

Tekst do podatków

Słowa kluczowe: kredyt denominowany w walucie obcej, kredyt waloryzowany, koszty uzyskania przychodu, zbycie lokalu usługowego, niezamortyzowana część wartości początkowej,

Zbycie lokalu zakupionego na kredyt denominowany w walucie obcej

Problem: Podatnik będący osobą fizyczną sprzedał lokal usługowy (rok nabycia 2009) będący środkiem trwałym w działalności gospodarczej. Zakup lokalu sfinansowany został z kredytu denominowanego we frankach szwajcarskich, który przy sprzedaży należy spłacić. Przy dzisiejszym kursie franka kwota do spłaty będzie wyższa o ok. 40%, niż cena zakupu lokalu. Przy zakupie lokalu odliczono cały związany z tym podatek VAT. Z uwagi na takie okoliczności powstają następujące pytania: Czy dzisiejszy kurs franka i konieczność spłaty kredytu mają wpływ na wymiar podatku dochodowego? W jakiej wysokości należy zapłacić podatek dochodowy? W jaki sposób zaksięgować sprzedaż lokalu?

Rada: Różnica wynikająca ze zmiany kursu franka szwajcarskiego, wpływająca na wysokość kapitału kredytu do spłaty, w związku ze sprzedażą lokalu usługowego, w związku z tym, że kredyt był denominowany w walucie obcej, może być zaliczona do kosztów uzyskania przychodu.

Wyjaśnienie

Wydatków na spłatę kwoty kapitału kredytowego, co do zasady, nie można zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów. W niektórych jednak przypadkach, spłatę kapitału kredytowego można zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów, aczkolwiek pod warunkiem, że był on waloryzowany w walucie obcej.

Waloryzacja kredytu kursem waluty obcej ma na celu zachowanie jego wartości względem tej waluty. Jest to wyjątek od zasady nominalizmu określonej w art. 358¹ §1 KC spełnienie świadczenia z zobowiązania pieniężnego następuje przez zapłatę sumy nominalnej. W przypadku kredytów, w praktyce spotyka się dwa rodzaje waloryzacji kursem waluty obcej: denominację i indeksację. Sposoby te różnią się „techniką” wypłaty środków pieniężnych.

W przypadku kredytu denominowanego jego wysokość w walucie obcej ustalana jest ustalana w dniu sporządzenia umowy kredytowej po kursie kupna z tego dnia, natomiast wypłata środków pieniężnych następuje po kursie z dnia uruchomienia, dlatego w przypadku spadku kursu, kredytobiorca może otrzymać mniej środków pieniężnych niż przewidywał.

W przypadku zaś kredytu indeksowanego, przeliczenie na walutę obcą następuje w momencie uruchomienia środków z kredytu, w związku z czym kredytobiorca wie dokładnie ile środków otrzyma, natomiast jego zadłużenie wyrażone w walucie obcej będzie zależało od kursu tej waluty w dniach uruchomienia poszczególnych transz.

Możliwość ujęcia w kosztach uzyskania przychodów różnicy w kwocie spłacanego kapitału w porównaniu z wartością otrzymanego kredytu istnieje od 2009 r., kiedy to do ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wprowadzono wyraźne regulacje w tym zakresie. Jednocześnie

podatnicy mają obowiązek wykazać przychód podatkowy w przypadku, gdy zwracają środki pieniężne stanowiące spłatę kapitału w wysokości niższej od kwoty otrzymanego kredytu (art. 14 ust. 2 pkt 7g lit. b UPDF).

Należy przy tym podkreślić, że różnice dotyczące spłaty kapitału w opisywanej sytuacji nie są na gruncie przepisów podatkowych różnicami kursowymi, o których mowa w art. 24c UPDF, gdyż te odnoszą się do kredytów stricte walutowych, a więc udzielanych i spłacanych w walucie. Nie występują wtedy różnice w wysokości kapitału do spłaty, gdyż ten jest wyrażony w walucie, aczkolwiek w wyniku zmian kursów waluty kredytobiorcy mogą potrzebować mniej lub więcej środków krajowych na zakup waluty potrzebnej do spłaty kapitału.

W przypadku kredytów waloryzowanych z ekonomicznego punktu widzenia efekt jest identyczny, jednak formalnie dochodzi do zmiany wartości kapitału do spłaty. Na szczęście zależności te ustawodawca w końcu zauważył, gdyż do końca 2008 r. podatnicy nie mieli prawa rozpoznawać takich różnic jako kosztów uzyskania przychodów.

Zaprezentowany pogląd podzielają organy podatkowe czego przykładem mogą być następujące interpretacje indywidualne:

1. Ministra Finansów z 12 lutego 2010 r. (DD5/8213/135/ZDA/09/PK-1285),
2. Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu z 29 grudnia 2010 r. (ILPB1/415-1113/10-2/AG),
3. Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu z 10 września 2013 r. (ILPB4/423-201/13-2/ŁM).

Jeśli zaś chodzi o przychód ze sprzedaży lokalu wykorzystywanego w działalności, stanowił on będzie przychód z tejże działalności. Kosztem uzyskania przychodu ze sprzedaży lokalu będzie niezamortyzowana część jego wartości początkowej.

Ewidencja księgowa będzie wyglądać następująco:

1. Sprzedaż lokalu:

Wn Pozostałe należności

Ma Przychody ze sprzedaży niefinansowych aktywów trwałych (netto)

Ma Należny podatek VAT

2. Wyksięgowanie wartości lokalu oraz dotychczasowego umorzenia

Wn Umorzenie środków trwałych (wartość dotychczasowego umorzenia)

Wn Wartość sprzedaży niefinansowych aktywów trwałych (różnica pomiędzy wartością początkową a dotychczasowym umorzeniem)

Ma Budynki i lokale (wartość początkowa)

3. Spłata kredytu

Wn Kredyty inwestycyjne

Ma Rachunek bankowy

4. Zaksięgowanie różnicy pomiędzy kwotą zwrotu kapitału a kwotą otrzymanego kredytu

Wn Koszty finansowe

Ma Kredyty inwestycyjne

Uwaga: salda kont „Przychody ze sprzedaży niefinansowych aktywów trwałych” oraz „Wartość sprzedaży niefinansowych aktywów trwałych” w rachunku zysków i strat wykazywane są per saldo w pozycji „zysk (strata) ze zbycia niefinansowych aktywów trwałych”.

Podstawa prawna:

- art. 14 ust. 2 pkt. 1, art. 23 ust. 1 pkt. 1, pkt. 8 lit. a, art. 24c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych - j.t. Dz.U z 2012 r. poz. 361, ost.zm. Dz.U. z 2013 r. poz. 985